

REDACTOR RESPONSABIL
IUSTIN ARDELEAN.
COLABORATOR PRIM:
Dr. E. PĂDAN
REDAȚIUNEA:
STR.-CHAUSSEÉ (ORSZÁGUT-U. 227/5.)

Abonamentele se fac,
numai plătindu-se
nainte.

ESE IN TÓTĂ DUMINECA.

PREȚUL:

Pe $\frac{1}{4}$ de an 2 fl. —
Pe $\frac{1}{2}$ an 4 fl. —
Pe un an 8 fl. —
Pentru streinătate, un an 20 franci.

DÉCĂ TREBUE SĚ MOR

Décă trebuie sĚ mor —

Atunci nici in pat de lână,
Unde somnul e ușor
Și in visui de încântare
Ângerii te iau in sber ;
Nici la sinul tĚu drăguță,
SĚrutându-te cu dor, —
Ci 'n lupta de libertate
A scumpului meu popor

Aș vré sĚ mor !

Décă trebuie sĚ mor —

Atunci nici in luncă verde
Unde mii de flori zîmbesc
Și din iarba de mĚtasă
Dulce-odor ne răspândesc,
Unde paseri concertează
Și in taină sĚ iubesc, —
Ci 'n lupta de libertate
Pentru scumpa-mi patrie —

Aș vré sĚ mor !

Décă trebuie sĚ mor —

Atunci nici in codru verde,
Orî pe plaî la umbră deasă,
Unde gândul, unde grija
Par' pe-o clipă că ne lasă ;
Nici la vale, unde curge
PrintrĚ flori un lin isvor, —
Ci 'n luptă de libertate
Pentru scumpul meu popor —

Aș vré sĚ mor !

Décă trebuie sĚ mor —

N'aș vré nici in mari palate,
In fotoliu de catifeauă,
Nici pe tron ce din nălțime
Strălucește ca și-o steauă, —
Ci 'n luptă cu arma 'n mână
Pentru scumpul meu popor,
Pentru scumpa-î libertate
Și patrie-aș vré sĚ mor,

Aș vré sĚ mor !

D. VONIGA.

Țeranul și barbirul.

Un țeran gros la pungă ajungând la oraș, tras peste nopțe la un hotel. Acolo capătă o chilie de dormit. Țeranul obosit de drum adormi cu greș și începu a horăi. În chilia vecină era încuartirat alt ôspe, un domn; un părete îi despărțea numai. În păretele acesta era o ușă închisă și neumblată, prin care se aude vorbă de vorbă dintr'o chilie în alta și mai ales în tăcerea nopții. Țeranul dormea și horăia din greș, cât domnul din colé auzându-l, nu mai poté de necaz, fiindcă nu poté adormi de fel. Ce se facă, cum să tredească pe țeran din lumea visurilor? Ese din chilia sa în foișor, la ușa țeranului și bate și face toiș pânăce acela se tredește. Țeranul întrebă, că cine-î.

— Eu sum, răspunde domnul, eș barbirul, am venit să te rad. Cum aude țeranul de barbir, se limpedeste la ochi și se uită pe fereastră ciudinduse, că cum a trecut noptea așa 'n pripă de s'a făcut ziua și umblă barbirii. Vădend însă, că e tocmă în poterea nopții, dice cătră barbir se mērgă în treabăși, că nu se rade noptea.

Domnul mulțumit, că l'a făcut tréz pe țeran, încetinel întră rîdend în chilia lui cu gândul, că va poté așipi ceva 'mprăștiind somnul cu horăiturile vecinului. Dar așa, când era mai și mai . . . unde nu începe de nou ortacul cu horăiturile! Țeranul iute adormi și a doua oră și pe cum se adencé în visuri, pe atât de tare îi crește și poterea horăitului și îndoit se mărea necazul domnului; pare că aude glasuri din iad, cari îi punéu fel de scene urite năntea ochilor și-a gândului. Alt remediū de scăpare, afară de cel întreprins, nu-î vené. Se otari să continue a'l tređi pe țeran până ce nu-î va alunga somnul. Hurducă la ușă, strigând se-î deschidă, că el e barbirul și vine să 'l radă.

Antăia oră țeranul o luase de serios, dar când auzi și acum de barbir se mânia foc, șciind, că cineva umblă cu păcala și respunse:

— Dute, mei, întreabăți, că eș nu mă rad acuma noptea și vină mâne dimnătă, socotind în sine: ho, batăi Domneșeu barbirii acestia, că nici noptea nu te lasă inpace, nici barba nu lasă se-ți creșcă, până se și-o radă.

De nou se 'ntinsé în așternut și cât ai numéra dece începu cu hor! hor!

Domnul l'a trezit și a treia oră și-a patra oră, până ce țeranul a luat seama, că cineva umblă după el cu păcala. Atunci l'a amenințat pe barbir cu bătaia. La așa vorbe domnul s'a aședat, ne avēnd odichnă totă noptea. A avut destul timp de a plānui resbunare țeranului. S'a sculat de dimnătă, s'a îmbrăcat și mērgend în oraș, s'a abătut la un barbir pentru ras. După ce l'a ras, domnul a rogat pe barbir se mērgă la hotelul cutare și la numărul cela . . . —

unde era țeranul —, că un prieten al seș vré să se radă și tundă.

Barbirul bucuros i-și stränge sculele și plécă. Cum ajunge în hotel la numărul ce-î s'a spus, bate în ușă și cere intrare. Țeranul era la îmbrăcate.

— Cine-î? întrebă din launtru.

— Eș sum, barbirul.

Tu ești? n'o haî în lăuntru, că acuma m'am sculat.

Mānios apucă bățul la mână și bate bine pe bie-tul barbir cât abé scapă cu fuga. S'a făcut un toiș mare, cât a întrevent poliția. Treaba ajuns la judecătorie, unde după multă truță s'a deslegat încurcatura.

DON RAMIRO.

Efect contrar.

— De ce ești așa de trist, cuscre?

— Mi-a turbat cănele.

— Cum, când?

— De când a mușcat — *pe sócră-mea.*

Necazul poetului.

Cum v'aș bate, poesî,
De a-ți fi fete seș copî,
Când vē strig, scriind la mēsă
Și voi nu-mî veniți acasă.

D. R.

I n b a l.

Arangierul : (cătră o d-șoră pré grasă)
Domnișoră, regret, dar' d-vóstră suferiți de o
scădere.

Domnișóra : Cum așa ?

Arangierul : (arătând un turnür) V'a-ți
perdut --- *lucrul de capëtenie*.

Pofta cé mai de pe urmă.

Tandi, țiganul odată,
Pentr'o faptă neertată
Fu citat la judecată,
Unde după lege 'ndată
Domnii cu serioșitate,
Toți cu unanimitate
'L-au osândit, judecat,
Ca să móră spênđurat.

Spunându-i acest decis,
Președintele i-a đis :
„Tu țigane blăstëmat
Treb'e să fi spênđurat,
Că fapta ta 'i fôrte grăa
Și nu să póte erta !
Șciindu-ți deci trista sôrte,
Pregătește-te de mórte !

Iar' decumva ve'i avé
Mai vr'o poftă n'o tăcé,
Ci-mi spune de grab acum,
Că îndată să dispun,
După legea creștinéscă
De loc să 'ți-o împlinéscă.“
Tandi la asta îndată
Cu inima ușorată
Președintelui grăi :
„Nu vréu multe a vorbi,
Si decă v'ați îndurat,
Generoși v'ați arătat
Mai o poftă-a-mi împlini,
Eu *acésta*-o aș dori :
Domnilor judecătóri !
Hoheri, hăiduci, scriitori !
Mě spênđurați de trei ori,
Dar' numai de sub-suori,
Că đeu, vă mărturisesc,
La grumazi mă gádălesc.

NICOLEDON.

Intrë dame.

Dama X. Óre ce să fac, că bărbatul meu să nu
credă, că am fost aseară la balul mascat, până ce el
a dormit acasă

Dama Y. Spune-i numai sincer, că ai fost acolo
și el atunci, de sigur — *nu-ți va crede*.

MEDICINA.

Medicul : Cum, dómna, sunteți morbosă ?

Dómna : Da, sum morbosă, mă dore rău capul, m'aș roga de atare medicină.

Medicul : Și de când suferiți de dorerea capului ?

Dómna : Chiar numai de erī, de când m'am iritat fôrte, că bărbatul meu mai de unedī m'a cumpărat o zăcharniță de argint. A fost însă argint fals, deorece deja totă au galbēnit.

Medicul : Atunci, dómna mea, 'ți voiū prescrie o medicină — *contra galbēnării*.

Dela Seghedin.

(Corespondință particulară a „Vulturului.”)

II.

Am istorisit deja iubiților noștri lectori și pré gentilelor noastre cetitóre, cu câtă greeotăte a trebuit să lupt până am pătruns la mărtirii noștri naționali, carii sufer in temnițele Seghedinului.

Aflându-mă in fața lor, conform regulei moderne diaristice, mi-am scos „notes“-ul din busunar și insēmnaī intr'ensul următorul dialog :

— Rogu-te, emice, cu ce te ocupi in temniță ?

— Ce, nici atăta nu șci tu ? dorm și poenesca la pureci, răspunse *Russu*.

— Dar după ce te scoli ?

— Fac inginerie : adică măsur carcera d'alungul și d'alatul.

— Apoi ?

— Pun la frigare slănină ce mi-a promis să-mi trimită părintele *Grădinarū*.

— Cum așa ? Dar' decă o aștepti încă, nu o poți pune in frigare.

— Apoi da ! in limbajul temniceresc a pune in frigare slănină, pe care n-o ai încă, insēmneză : *să-ți duci dorul soricului*.

— Cé mai plăcută distracție a ta ?

— E când număr vrăbiile, ce-mi cântă sub ferăstră.

— Dar vrăbiile nu cântă !

— Ei, pentru robī și ciripitul e cântare.

— Care 'ți-e necazul cel mai mare ?

— Că trebuie să béu atătea luni de-a rândul — *zamă de pește*.

— Cum așa ? Mă mir. Póte că v'a prescriș medicul ca să beți dilnic zamă de pește ? Ce ințeles are ? Aha ! am auđit eu cândva, că zama de pește este o medicină bună contra bólei de apă. Póte să întēplă câte-un cas-două ?

— Toți suferim de ea.

— Atunci e bună medicina.

— Nu pré, e pré simplu gătită.

— Cum ?

— Fôrte natural, in tocmăi cum — *curge prin*

Tisa.

Mă lové róta risului, dar totuși m'am rețēnut continuând :

— Ce ai dori ?

— Numai atăta slănină, câtă a promis pân' acuma părintele *Grădinar robilor* lui Dumne... pardon ! lui *Hatzinger*.

— Mai departe ?

— Aer dela Sibiiū și — vin dela Șiria.

— Ce proiecte ai pentru viitor ?

— Să scap d'aici și să mai ved Seghedinul — când î-mi ved ceafa.

— Mai ai încă mult de a sta aici ?

— După cum socotești : eu lunile este o cifră mică, cu săptămânile luând, este fôrte mare ; iar decă e vorbă de zile, atunci . . . ao Lică ! trec binișor peste o sută, *plus ce va mai da Dumneđeu in celelalte procese*.

— Ai decī perspectiva ?

— Să prăznuiesc aici și celalalt Crăciun, căci d'acesta ce trecū, sum sātul, ca țiganul de bătae.

— Asupra întemnițării vóstre ce părere ai ?

— Luminatul scaun judecătoresc a croit bine pedepsele, dând mai mult celui mai tēner dintrē noi, iar celui mai in vērștă mai puțēn. Cheie la osândă sunt numėrii 2 (la inmulțire) și 3 (la diferință). Să mă esplic : lui *Roman* i s-a dat 12 luni (de două ori cât mie), mie 6 luni (de două ori cât lui *Albini*), iar diferința de anī e intrē noi 3 — *la etate* (26, 29, 32.) Un „coleg“ dela despărțēmēntul meu (căci șci : pe Romāni nu ne țēne la un loc, *nucumva* se conspirām ș'aici !) a și combinat din acēsta o mulțime de numerī, pe carii îi va pune in atare loterie. O să ducă acasă un teanc de rescontourī, banī însă nici de sēmântă.

Russu mi s-a mai plâns încă asupra rălei întocmirii a călindarului: *ar trebui potrivite toate lunile după asemănarea cinstului Februarie* (numai cu 28 de zile.) Iar decât înaltului guvern i s'ar pare ușor astfel, să îngreuneze temnița așa, că pe robii să-i esileze (ca în Rusia) peste veră la Monésă de pildă, ori alt loc răcoros și cu păduri. Contra rătăcirii dela Seghedin protestează însă sus și tare — *ca un singur om*, cum s'ar dice la București.

*

Despre discursul meu cu fratele Roman, am onoare a raporta următoarele:

— Mi se pare, că ai cam slăbit aici?

— Nu-i mirare: dorul de „bistrițana“ mistue mai rău de cât oftica galopantă

— Dacă nu mă 'nșel, ești osândit pentru

Replică.

— Așa-i. În curând o să urmeze și — *duplică* (adeacă procesul Memorandului.)

— Cum ai de gând să te aperi la acest proces?

— Ca și până aeuma: adeacă *nică cum*, căci tot acolo iese treaba — *la Seghedin.*

— Am cetit în „Tribună“ că un țiarist magiar și-a cerut părerea asupra situației financiare a slăvitei noastre patrie.

— Da. Nu i-am dat-o însă, pentru cuvânt, că am acum alte socoteli mult mai încălcite.

— Ce anume?

— Caut: câte procente s'a întărit statul, închidându-mă pe mine.

— Și-ai aflat?

— Asta, cred, că n'ar fi ușor de aflat nici pentru dece Weckerle, fieștecă să aibă dece capuri și fieștecă cap să fie ornat cu 21 de părechii de urechi.

— Cât mai ai de stat aici?

— Deocamdată în sumă rotundă 300 de zile, à 24 ore.

— Peste și cu ce te ocupi?

— Păzesc la ferăstră când se plimbă Russu cu „colegii“ săi: un ungar și un teatralist „*keserűpofás falurossza.*“

— Ca să-ți vezi?

— Și pentru acesta! Dar mai ales pădăsc șonca și slănină pusă aici în ferăstră la frig, pe cari ei mi le iau *în glumă, dar mi le manâncă serios!*

* *

Mai vesel l-am găsit pe Albini. Având numai câteva zile încă, a început deja să-și facă bagajul, aranjându-și după toate regulile estetice lucrurile în cuter.

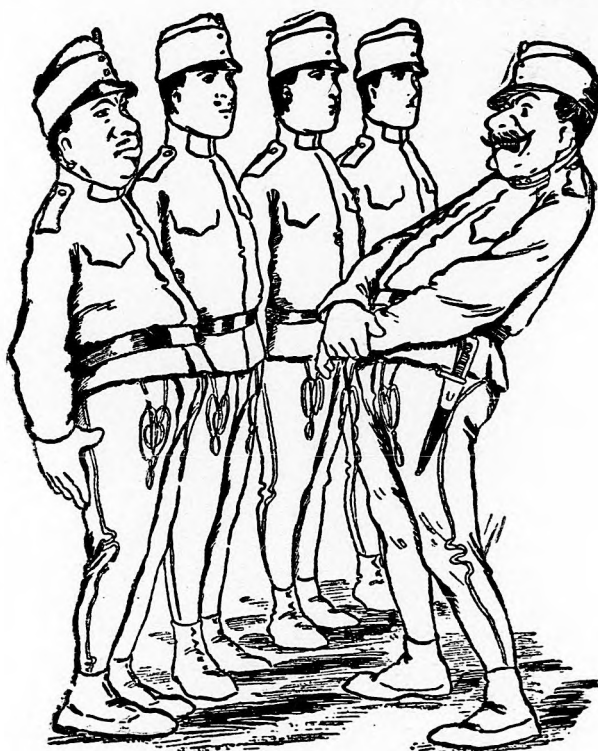
Mi-a spus, că atunci când scapă, robii nu prău au ponos, ci greu e când intră. Nu va erta însă niciodată directorului, că a împiedicat pe Români (pe Roman adeacă, și pe dânsul) să dea mână cu — Muscalul (adeacă — cu Russu.)

* * *

Șirele aceste, stimați lectori și iubite cetitoare, le-am scris cu penă de Vultur și le-am trimis din Seghedin pe aripă de Vultur. Eu, greu fiind, merg cu trenul. De mi s'ar va mai întâmpla ceva pe drum, bat telegraful, ca să s'audă la Oradea-Mare încă înainte d'a face *Vulturul* călătoria sa săptămânală.

Ion EI — SS —

Din filosofia d-nului sergent Matragună.

Sergentul: Infanterist Micula!

Micula Strémbii: Herrr!

Sergentul: Ce desclinire este întră d-nul general și întră mine?

Micula: Dapoi aceea, că el îi gineraloș și d-ta ești numai cătană prost ca noi, numai cât ai șargie mai mare.

Sergentul: Măgarule! El are plată mai bună.

Sergentul: Ce datorință are soldatul rănit în batalie?

Micula: Șcițez cu plicare — să moră.

Sergentul: Măgarule! Să se lasă marod.

Sergentul: Infanterist Micula!

Micula: Herrr!

Sergentul: Ce datorință are soldatul în lager atunci, când d-rii oficerii fac câte-un banchet?

Micula: Șcițez cu plicare să ródă pe unglui și să 'nghițască noduri săci.

Sergentul: Măgarule! Să cașcă gura și să se delecteze în musică.

Sergentul : Infanterist Micula !

Micula : Herrr !

Sergentul : Iară ai bogoi in gură ?

Micula : Șcintez cu plicare n'am obicnuit a dejuna.

Sergentul : Măgarule ! și nu te temi că vei peri de fόμε ?

Din aritmetică.

Tatăl : Spune-mi, Ionică, decă d'un crucer capeți 2 mere, câte mere vei capeta de 2 crucei ?

Ionică : 3 mere.

Tatăl : Măgaruț ești, fiule, veți, Mariți de sigur că șcie să-mi spună, câte mere se pot cumpăra de 2 crucerî, decă 2 mere costă 1 crucer ?

Mariți : (puțen cugetându-se) 6 mere — dar de cele mai mici.

Lexiconul alfabetic ai toastelor.

I.

Amicilor !

Amic, amică, amarez, amareză, amarnic ambulează, amarnic astifichimuleaza ambele aceste asemenea argonauticei antice. *Amorul* are avante avantațiosă, are amare acrostichuri astrucând agerimea, astupând astuția, acoperind atrocitatea admoniind arogantele aspirațiuni ale ademeniților amoroși. *Amicul* adevărat apare abia antediluvianice adecă atare amic abia, abia aflăm. Amicul astut apără adevăratele atacuri adresate alui alalt amic : anapoda, — adecă așață „ad acta“ amicitia 'ș adevărată.

Aducețivă aminte așațară amaților amici : Amic, apoi amoresă adevărată ați, arareorî aflați !

. . . A . . .

Económa dela oraș.

Vede domnișóra dela oraș odată într'un sat, unde 'și petrecé peste véră, cum un ciurdar adapă vacile seara. Mirându-se, cât de multă apă béu vitele, in fine esclamá :

— Nu-î mirare, că totdeuna diminéța este laptele atât de apătos, când ciurdarul lasă vacile se bec atáta apă.

O problemă aritmetică.

Elevul *Ieftimie* era un matematic fôrte bun. Șciind el pré bine tabela înmulțirii, să apucă a dovedi câte una alta. Intré altele 'și dádu tema :

$$5 \times 2 = ?$$

Și o desvoltă precum urmază :

$$5 \times 2 = ?$$

Dar șcim că $2 = 1 + 1$ decî substituind, avem

$$5 \times 1 + 1 = ?$$

dar și aceca știm că $5 \times 1 = 5$, decî :

$$5 + 1 = ?$$

? . . . șod lucru ; $5 = 1 + 1 + 1 + 1 + 1$, decă la aceste mai adaug pe + 1 căpătăm

$$5 + 1 = 6$$

va să đică

$$5 \times 2 = 6$$

prin urmare tabela înmulțirii e greșită după matematicul : *Ieftimie.*

LA CE ?

La ce se abonăm điare —

Și-așa suntem ómeni seraci

Și când ne vin numerî de probă

Pe serbători pentru colaci ?

RUM.

DIALOG.

El: Eu decă m'aș căsători, ori ce aș fi în stare să fac pentru pofta soției mele.

Ea: O, ce bărbat bun ai fi! Pentru ce nu te însori dară?

El: Tocmai pentru acea.

PARTEA SERIOȘĂ.

Deslegarea logografului din crucea de șac.

(Publicat în numărul 2.)

„Un cuvânt din trei litere
Ni dă o plantă utilă;
Dându-î una în-nainte
E un arbore de munte;
De-î vei mai adauge una,
Pote, să-ți împungă mâna,
O silabă de-î vei mai da,
Dorere va manifesta.“

Deslegarea definitivă: ină, pină, spină, suspină.

A deslegat-o bine: d-na Aurelia Cosma, m. dr. Popu; d-șora Marietta Barbul; d-nul Petru Rimbaș, contabil; d-nul George Draga, învățător; d-nișora Virgilia L. Teodorescu de Maros-Szt-Király; d-na Aurelia Herlea; d-nul I. Kormos, căpitan c. reg. pens.; d-nul Iuón Kóváry, preot; d-nul Stefan Țarina, învățător; d. Irina Poruțiu; d-nul Ioanichie Neagoe, preot; d-nul I. Belca, învățător; d-nul Iosif Borca; d-nul Nicolau Popă, capelan și d-nul Petrea Gangur, stud. theolog.

Între susnumiții deslegători sortindu-se o carte frumoasă, norocosul meritor a fost d-nul **I. Kormos**, căp. pens. în Iaurin.

ATENȚIUNE!!!

Administrația revistei noastre a decis, că între abonații noi și vechi ai „Vulturului“ carii până inclusive 30 Ianuarie 1894. st. n. vor răspunde prețul abonamentului barem pe $\frac{1}{4}$ de an va sortii următoarele obiecte:

1. Un ceasornic (orologiu) femeesc de aur.
2. Un ceasornic bărbătesc de argint.
3. O tabacheră elegantă de argint (pe care după sortire îndată se va grava monogramul meritorului.)
4. Poesiile lui Alexandri, Eminescu și Coșbuc (edițiile de lux).

Tote aceste obiecte se vor sortii la 31 Ianuarie 1894. st. n. înaintea unei comisii stătătore din 5 membrii în biroul Redacțiunii „Vulturului“; iar obiectele amintite după sortire numai decât se vor trimite meritorilor, al căror nume vor fi publicate în n-rul 4 al „Vulturului.“

Redacțiunea „VULTURULUI.“

POȘTA REDACȚIUNEI.

C. D. (Rodna-vechie.) Am primit abonamentul cu mulțumită. Deslegarea ghicitorii din n-rul de probă e pré bună, dar târziu trimisă. Salutare! — G. P. (Krajnikfalva.) Ne învoim, dar rogăm trimiterea regulată a abonamentului. Salutare! — I. Popp (Cluj.) Încă nu șcim nimica. De va fi ceva, atunci va fi la 26 Febr. st. n. a. c. iar de va fi ceva și de veți veni și voi, vă vom primi cu brațele deschise. Salutare frătească colegilor clujeni! — G. M. Terminul a expirat încă în luna trecută. Ne mirăm cum poți fi atât de uituc, năuc, hăbăuc, bun de balamuc. — Ion EI — ȘȘ — Te îmbrățișăm, te sêrutăm cu toții (adeacă cu Slovacii.) Cred, că și pe mine mă vor lifera „ai nostri“ acolo, colé mai la primăveră pe când infloresc pomii, învêrdesc pădurile și începe a cânta paserea *că galbină 'n cioc*, adeacă cucul lui Mureșan, atunci ne vom întâlni și ne vom sêruta până ce vom face ambii bale la gură; iar până atunci nu te uita nici d'un număr al „Vulturului“, că sunt cetite pretutindenea cu plăcere. Dar Miculae „falu rossza“ ce mai face? Cum de a ajuns el acolo? Plin este lăcașul vostru de „artiști.“ Așa se vede, că casa voastră este *conservator modern*. Salutare frătească! — Dómnei Pop (B-pesta.) Aștept dccî cele promise pentru fieștecare număr. Salutare cordială!

Nicăiri și nimic mai ieftin,
ca în neguțetoria lui

MARTIN LEITNER

în Oradea-Mare,
(Strada Arborelui-Verde, lângă poarta Otelului
Arborele-Verde).
Spre orientare :

O haină completă de barchet à 1 fl. 50 cr.

Barchete de spălat à 16 cr.

Barchete de flanel à 22 cr.

Barchet original de Cosmanos à 35 cr.

O haină completă din pânura fină à 2 fl. 50 cr.

Cele mai frumoase pênuri de iarnă à 18 cr.

Pânuri engleze à 32 cr.

Flanel de lână à 46 cr.

Cele mai fine Casane de lână à 65 cr.

Cé mai fină pânura albă pentru toilette de mireasă
à 35 cr.

Terno negru à 35 cr.

Pânură neagră de modă à 72 cr.

Pânură femească a la Changan à 45 cr.

Rămășițe de Carton și Barchet, cu 1/2 preț.

Rămășițe de pânuri, cu 1/4 preț.

1 vig de pânză minunată = 4 fl. 50 cr.

1 vig de Chiffon minunat = 4 fl. 60 cr.

1 vig de pânză Creaus = 5 fl. 50 cr.

mai departe :

Poplone, cergi și toate lucrurile necesare în casă se
pot procura dela susnumita neguțetorie cu cele mai
moderate prețuri.

Cel mai ieftin isvor de cumpărare este
în prăvălia lui

Lazar Leitner

Oradea-Mare, Str. Arborelui-Verde (vis-a-vis
de Ote'ul „Arborele-Verde.”)

unde următoarele mărfuri se vind cu prețuri
ne mai pomenite de ieftine :

ghete femești, bărbătești și copilă-
rești, — pelării bărbătești și copilă-
rești, — chimeși albe și colorite, gu-
lere, manchette, naframe, mânuși, pa-
raplee, parasole, cufere și alte multe.

Provinciei îi servim cu cé mai mare
promptitudine.

cu stimă :

Lazar Leitner,

In atentiunea on. public roman!

Pentru ce — întreabă concurenția — e dilnic plină de cumpărători neguțetoria
de vestminte bărbătești și copilărești a lui

Ignatiu Deutsch

(STR. ARBORELUÎ-VERDE N-rul 34.)

când susnumita neguțetorie numai în 1. Nov. an. trecut s-a deschis???

Răspunsul este ușor, anume :

pentru că e cé mai eleganță și mai încărcată prăvălie din Oradea-Mare și pentru că
nicăiri nu se capătă mai bune și mai ieftine vestminte ca acolo. Ori-ce vestmânt se
vinde cu 25—30% mai ieftin decât ori-unde.

Atragem deci atențiunea publicului român asupra acestei prăvălii.